

MOLNÁR JÓZSEF BÁLINT

Áronka unokám keresztelője

Pazarló módon ontja melegét a nyár,
kíméletlen a meleg, a tűző napsugár.
Angliából jött Áronka, ott nincs ily meleg,
izzadt homlokáról néhány csepp lepereg.

Eljött a féléves unokám nagy napja,
református egyház soraiba fogadta.
Névadó ünnep, évszázados liturgia –
összegyűlt a nagy család apraja, nagyja.

A csontszínű oltár előtt ültünk sorban
rokonok, angol nagyszülők az első sorban
és Connor, akinek nagy élményben volt része,
láthatta szeretett kis öccsét megkeresztelve.

A kis mütyürt az ünnep nem érdekelte,
hogyan ennyi ember megjelent körötte –
ficánkolt szülei ölében, és hang nélkül tűrte,
hogyan szentelt víz csorogjon picurka fejére.

A kis unokám két keresztnevet is kapott,
a szertartáson két bibliai név is elhangzott.
Az első Áron „tisztánlátó” jelentéssel,
József jön utána ős-keresztény névvel.

Az Úr asztalától vacsorázni mentünk,
hogyan megtisztult lélekkel csillapítsuk éhünk.
Már várt ránk a hidegtálak egész sora,
és egy gondosan elkészített emeletes torta.

Összejött a nagy család az ünnepre végre,
az est fényét növelte Bence citerazenéje.
Áronkát ünnepeltük, hogy boldogan éljen,
szülei szeretetében és Istenünk hitében.